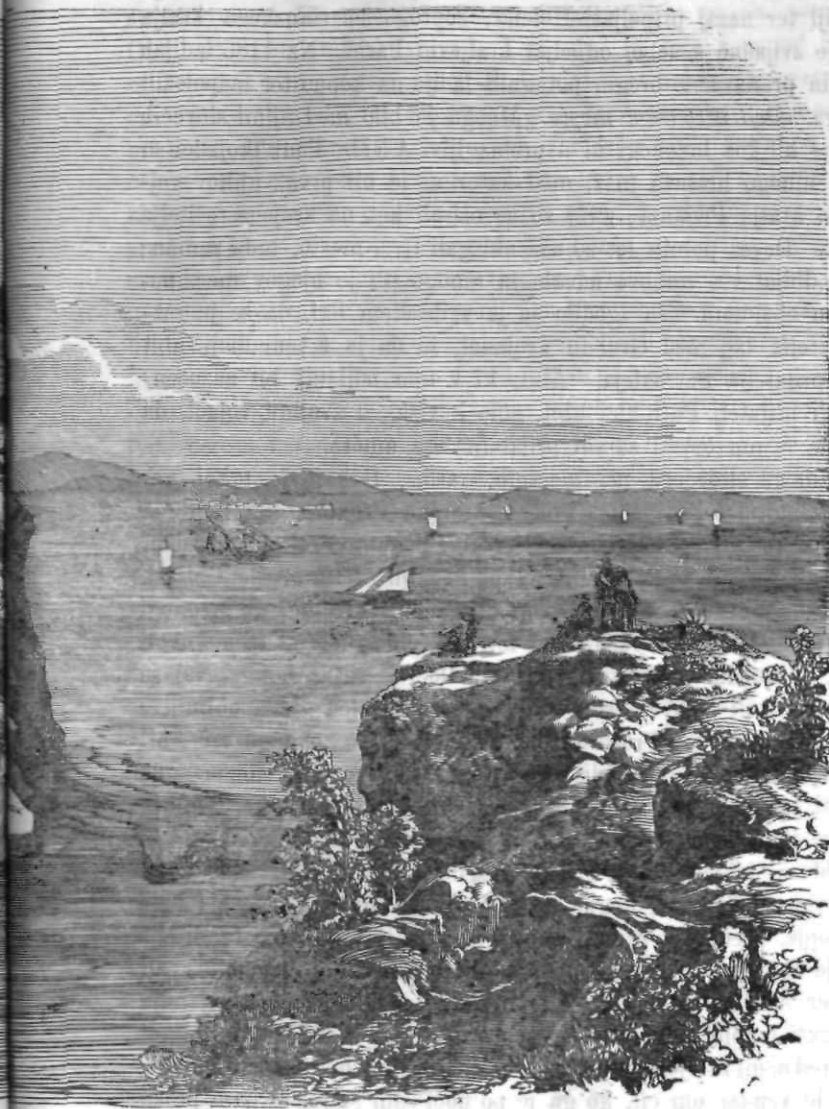

Devín (Dui-no) se imenuje beli grad, ki se v tržaškem Primorji visoko nad sinjem morjem veličastno dviga v oblake. Tagrad je sozidal v 15 stoletji grof Valse, ki je od avstrijskih vojvodov prejel ves Kras; a pozneje so ga izlepšali in povečali grofje Thurn. Ne daleč od imenovanega grada se vidijo razvaline starega Devína, ki je bil svojina neke imenitne in zelo zaslužne rodbine. Še dandanes se vidijo v Devinskem gradu krasneslikarije iz onih starodavnih časov. Tu vidiš še zidovja iz srednjega veka, podzemeljske hodnike, cerkvico z nekdanjo bolnico Servitov i. t. d. V Devinskem gradu je prebival 1660. l. na svojem potovanju v Trst cesar Leopold. Bil je v tem kraju tudi samostan Servitov, katerih red je tukaj nehal 1783. leta. V cerkvici vidiš prekrasno sliko sv. Ivana, katero je naslikala kneginja Hohenlohe iz rodovine grofov Thurnov. — Razgled z Devinskega grada je posebno krasen. Odtod vidiš ogromno morsko širino, na katerej se zibljejo bele ladije in majheni čolnički, vidiš daljne planine, prelepa goriška brda in holmce naše Istre, tržaški zaliv, furlanske ravnine, Oglej i. t. d. A kadar je nebo jasno, vidiš še celó prekrasne Benetke. — Dandanes je vas Devín majhena luka z mitnico,

ki šteje kakih 300 prebivalcev. V okolici se pridela po ravnem in po brdih obilo dobrega vina. Na morskih obalah pa stojé lepo zelene oljke, rastejo sladke smokve in poganja lavorjevo grmovje. O poletnem času je tu zelo huda vročina, a po zimi brije strašna burja, ki posebno v Devinske okolici hudo razsaja. V Devínu je bil za kaplana celih pet let naš vrli domorodec, slovenski pisatelj in pesnik Matevž Hladnik. A letos na dan 6. septembra je ondu umrl za dušni blagor svojih ovčic zelo vneti du-

hovni pastir gosp. dekan mons. Stepan Dolijak. Malo ne vsi slovenski časopisi so omenili smrt tega obče spoštovanega in rodoljubnega duhovnega pastirja.

Blizu vasi Devina dere na podnožji Krasa iz 7 skalnatih lukenj sloveča reka Timav, katero imenuje ondoto ljudstvo dandanes štivansko t. j. šentivansko vodo. Pravijo, da so ob tej reki stari Veneti čistili svojo boginjo Devano (Artemis). Ta reka ima komaj 950 metrov dolg tek, a vendar nosi od izliva do vira male morske ladije. To reko je poznal užé sloveči latinski pesnik Virgilij, ki je bil rojen leta 70 pred Kristuvim rojstvom.